

Sygn. akt I C 334/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Rempola
Protokolant:	Anna Aleksa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2016 r. w L. sprawy

z powództwa A. Ż.

przeciwko S. P. - 26 (...) Oddziałowi (...) w Z.

o zapłatę

I. Zasądza od S. P. - 26 (...) Oddziału (...) w Z. na rzecz A. Ż. (...) (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2015r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od S. P. - 26 (...) Oddziału (...) w Z. na rzecz A. Ż. (...) (...) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 334/16

UZASADNIENIE

Powód A. Ż. wniósł pozew o zapłatę od pozwanego S. P. - J. (...) W. nr (...) w Z. kwoty (...) zł za dodatkowe prace nieobjęte pierwotną umową z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2015r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Referendarz sądowy z Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie nakazem zapłaty z dnia (...) sygn. akt (...) uwzględnił roszczenia powoda w całości (k.35 nakaz zapłaty).

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut braku zgłoszenia przez powoda pozwanemu konieczności wykonania prac dodatkowych oraz brak zgłoszenia w protokole odbioru robót, prac dodatkowych. Ponadto pozwany zgłosił zarzut nieważności umowy dodatkowej, bowiem w pierwotnej umowie wszelkie zmiany umowy były zastrzeżone w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zaś żaden z pracowników pozwanego nie miał upoważnienia od (...) nr (...) w Z. na zawarcie umowy dodatkowej z powodem na dodatkowe prace.

Pozwany zaprzeczył, aby osoby odpowiedzialne za wykonanie umowy ze strony zamawiającego (wskazane w § 3 Umowy) miały umocowanie do zlecenia powodowi prac dodatkowych ponad Umowę, bowiem takie uprawnienie posiada jedynie (...) (...) w Z.. Tym samym zaprzeczył, iż pozwany miał wiedzę o konieczności wykonania robót dodatkowych, a tym bardziej by wyrażał zgodę na wykonanie robót przekraczających wartość cenę ustaloną w

umowie. Oświadczył ponadto, że strona pozwana nie jest w posiadaniu jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o wykonaniu dodatkowych prac przez powoda (k.41-44 sprzeciw od nakazu zapłaty, k.45-46 pełnomocnictwo).

Na skutek zmian organizacyjnych J. W. nr (...) w Z. została przekształcona w 26 (...) Oddział (...) w Z. (k.79).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) nr (...) w Z. przygotowała zamówienie na usunięcie awarii sieci wodociągowej przy budynku hydroforni na terenie Sekcji (...) Infrastruktury w W. przy ul. (...). W specyfikacji przedmiotu zamówienia określono zakres robót do wykonania:

- wymiana odcinka rury żeliwnej o średnicy 200 mm-20 m,
- wymiana odcinka rury żeliwnej o średnicy 150 mm -10m,
- wymiana zasuwki żeliwnej o średnicy 150 mm – 1 sztuka,
- wykonanie próby wodnej szczelności wodociągowej,
- wykonanie robót ziemnych koparką,
- wykonania badań wody.

(k.28-29 specyfikacja zakresu robót do wykonania - opis przedmiotu zamówienia sporządzony przez zamawiającego S. P.).

W oparciu o zestawienie planowanych prac, sporządzone przez Zamawiającego S. P., A. Ż. sporządził kosztorys ofertowy wartości prac koniecznych do usunięcia awarii i złożył ofertę dla Zamawiającego, że usunie awarię za kwotę netto (...) zł plus podatek VAT (...) zł, łącznie brutto (...) zł (k.47-51 kosztorys ofertowy).

(...)nr (...) w Z. przyjęła ofertę usunięcia awarii złożoną przez A. Ż.. W dniu 17 lipca 2014r. (...)nr (...) w Z. zawarła z A. Ż. umowę nr (...) której przedmiotem było wykonanie dzieła rezultatu - usunięcia awarii sieci wodociągowej przy budynku hydroforni na terenie J. W. nr (...) w W. przy ul. (...). W umowie określono zakres prac do wykonania:

- a) wymiana odcinka rury żeliwnej o średnicy 200 mm -20 m,
- b) wymiana odcinka rury żeliwnej o średnicy 150 mm -10m,
- c) wymiana zasuwki żeliwnej o średnicy 150 mm – 1 sztuka,
- d) wykonanie próby wodnej szczelności wodociągowej,
- e) wykonanie robót ziemnych koparką,
- f) wykonania badań wody.

Szczegółowy opis czynności do wykonania zawarty był w załączniku nr 1 do umowy – kosztorysie ofertowym (k.23-27 umowa; k. 47-51 kosztorys ofertowy).

W §6 umowy określono całe wynagrodzenie kosztorysowe w kwocie brutto nie wyższej niż(...) zł dla Wykonawcy za wykonanie określonych w umowie w §1 ust.1 prac. W §6 ust.6 umowy Wykonawca zagwarantował stałą i niezmienną cenę za wykonanie określonych w umowie w §1 ust.1 prac. Z uwagi na fakt, iż uszkodzone elementy były zakopane pod ziemią i nieznanym był ostatecznie zakres awarii, strony zastrzegły w umowie w §6 ust.2 i w §1 ust.2, na korzyść Zamawiającego, że w przypadku mniejszego niż określony w §1 ust.1 umowy zakresu uszkodzeń lub prac do wykonania,

proporcjonalnemu obniżeniu ulegnie zarówno wynagrodzenie Wykonawcy, jak i zakres prac jakie ma wykonać Wykonawca A. Ż. (§6 ust.2 i w §1 ust.2 umowy - k.23 i k.25 umowa).

W § 3 ust.2 umowy S. P. wskazał, jako osobę upoważnioną do realizacji umowy ze strony Zamawiającego inspektora nadzoru M. G. (1). Dodatkowo M. G. (1), M. P., T. P. i U. D. (1) otrzymali prawo nadzoru nad wykonywaniem umowy ze strony Zamawiającego, w tym prawo do wydawania poleceń Wykonawcy (k.23-27 umowa nr (...)).

Termin wykonania umowy – usunięcia awarii określono na 14 dni kalendarzowych od podpisania umowy (§2 umowy – k.24).

W § 6 ust. 3 umowy strony ustaliły, że rozliczenie stron umowy odbędzie się na podstawie faktury VAT w oparciu o protokół odbioru prawidłowo wykonanej usługi, podpisany przez przedstawicieli stron (k.23-27 umowa z dnia 17 lipca 2014r.).

Po wykonaniu umówionych prac z §1 ust.1 a, b, c, e, umowy polegających na wymianie umówionych uszkodzonych odcinków rur żeliwnych i zasuw żeliwnej, w trakcie wykonywania próby szczelności sieci wodociągowej polegającej na pompowaniu wody pod ciśnieniem, ujawniono, iż występują jeszcze inne uszkodzenia rur w innych miejscach sieci wodociągowej oraz uszkodzenia w samym budynku hydroforni niż te określone w umowie. W toku realizacji umowy ujawniły się awarie nieprzewidziane przez Zamawiającego w specyfikacji - zestawieniu planowanych prac, które sporządził Zamawiający. Ujawnione nowe awarie znacząco wykraczały poza zakres prac objętych umową stron. Ujawnione awarie powodowały, że bez ich uprzedniego usunięcia nie było możliwe prawidłowe wykonanie umowy Nr (...), bowiem nie dałoby się osiągnąć zamierzonego rezultatu umowy – szczelnej instalacji wodociągowej przy budynku hydroforni.

Po odkopaniu ziemi ujawniono dodatkowe nie objęte umową awarie: pęknięcie trzeciej rury żeliwnej, pęknięcia dwóch rur przelewowych: jednej rury przelewowej do pierwszego zbiornika (w 1 miejscu) oraz jednej rury przelewowej do 2 zbiornika (w 2 miejscach) oraz wycieki w samym budynku hydroforni.

W celu ich usunięcia niezbędne było wykonanie nieobjętych umową robót dodatkowych: robót ziemnych wykonywanych koparkami przedsiębiornymi, wymiany rury żeliwnej ciśnieniowej kielichowej o średnicy 150 mm z uszczelnieniem folią aluminiową w 4 miejscach, wymiana odcinka rury żeliwnej ciśnieniowej kielichowej o średnicy 150 mm w 2 miejscach, wymiany zasuw żeliwnej kołnierzowej o średnicy 80 mm, wymiany zasuw żeliwnej kołnierzowej o średnicy 200 mm, przemieszczenie spycharkami mas ziemnych w gruncie kategorii III, zasypywanie wykopów spycharkami z przemieszczeniem gruntu na odległość 10 m w gruncie kategorii I-III w ilości 180 m³, zagęszczenie nasypów ubijakami mechanicznymi, kolejna dodatkowa próba wodna szczelności sieci wodociągowych z rur żeliwnych ciśnieniowych o średnicy 200 mm, nakłady na zamknięcie dopływu wody oraz spuszczenie wody ze zbiorników o pojemności do 100 m³, jednokrotne płukanie sieci wodociągowej o średnicy 200 mm, dezynfekcja zbiorników, rurociągów sieci wodociągowych o średnicy 150 mm. Część tych dodatkowych odkopów musiała być wykonywana ręcznie, bowiem rury były tak gęsto, że koparka mogłaby je uszkodzić, ponadto rury przebiegały pod murem oporowym i gdyby odkopywano je koparkę uszkodzono by mur, zaś koszt wybudowania takiego muru z powrotem znacząco przekraczałby koszt wymiany rury na tym odcinku. Przedmiotowe dodatkowe roboty były niezbędne do prawidłowego wykonania robót objętych umową Nr (...). Bez ich usunięcia J. W. Nr (...) nie mogłaby normalnie i sprawnie funkcjonować, ponieważ mogłaby używać tylko 1 z 2 istniejących zbiorników wody, nie byłoby cyrkulacji wody (wybijaloby wodę), woda ulegałaby procesowi psucia przez nieszczelne zasuw, a w razie awarii (...) zostałaby całkowicie pozbawiona wody. Ujawnione dodatkowe uszkodzone elementy wykraczały w znaczący sposób poza zakres uszkodzeń objętych podpisaną przez strony umową w ten sposób, iż prawie o 100% wzrosłyby koszty usunięcia tych dodatkowych awarii w porównaniu do pierwotnie umówionych kosztów, co groziłoby Wykonawcy rażącą stratą przy wykonaniu tego kontraktu.

Wykonawca A. Ż. zgłosił odkryte dodatkowe awarie sieci wodociągowej i o konieczności wykonania robót dodatkowych poinformował obecnego na tym terenie pracownika J. W. opiekuna hydroforni oraz U. D. (1) pracownika J. W. Nr

(...) odpowiedzialnego za infrastrukturę tego terenu. U. D. (1) przekazała informację, że niezbędne jest wykonanie prac dodatkowych, nieobjętych umową, inspektoratowi nadzoru M. G. (1), który miał upoważnienie od (...) zawarte w umowie do realizacji umowy w imieniu Zamawiającego. M. G. (1) przybył na teren awarii i po zapoznaniu się ze stanem faktycznym zlecił Wykonawcy wykonanie dalszych robót koniecznych do usunięcia awarii. Powód otrzymał w ten sposób zgodę na wykonanie robót dodatkowych od osoby upoważnionej przez Zamawiającego do realizacji umowy.

U. D. (1) pracownik (...) zapewniła A. Ż., że zostanie podpisany dodatkowy aneks na wykonanie robót dodatkowych oraz, że powód otrzyma należne mu wynagrodzenie za ich wykonanie. Wykonawca A. Ż. wykonał wszystkie prace objęte umową nr (...) oraz po uzyskaniu zgody M. G. (1), dodatkowo wykonał roboty dodatkowe nieobjęte umową nr (...), lecz niezbędne do wykonania umowy nr (...). Bez wykonania robót dodatkowych nie udało się osiągnąć celu rezultatu umowy nr (...) – szczelności instalacji wodociągowej przy budynku hydroforni oraz sprawności samej hydroforni na terenie (...) w W. przy ul. (...).

Po wykonaniu prac strony podpisały protokół nr (...) z dnia (...). odbioru wykonanych robót. Ustalono, że roboty zostały wykonane przez powoda zgodnie ze zleceniem i warunkami technicznymi, bez usterek. Wyplacono powodowi umówione w umowie z dnia(...) wynagrodzenie w kwocie (...)zł.

Powód sporządził kosztorys wykonanych robót dodatkowych w którym szczegółowo opisał zakres wykonanych robót wraz z ceną za wykonanie każdej roboty oraz ceną zakupu materiałów zużytych do usunięcia awarii. Łącznie wartość przedmiotowych robót dodatkowych wykonanych przez powoda i zakupu materiałów do naprawy wyniosła (...) zł brutto. Z uwagi na to, że niektóre wykopy wykonywane były ręcznie, aby nie uszkodzić innych znajdujących się w ziemi rur, ich cena była stosunkowo wyższa, wymagała dłuższej, bardziej precyzyjnej pracy.

Powód A. Ż. wystawił Fakturę VAT Nr (...) w dniu 25 maja 2015r. za wykonane prace dodatkowe i dostarczył ją w tym dniu wraz z pisemnym wezwaniem do zapłaty z dnia 25 maja 2015r. w terminie 7 dni oraz z kosztorysem powykonawczym robót dodatkowych do pozwanego (...)nr (...) w Z.. W dwa dni później w dniu 27 maja 2015r. otrzymał pisemną odmowę zapłaty od pozwanego. Termin do zapłaty upłynął w dniu 1 czerwca 2015r., pozwany odmówił zapłaty faktury, twierdząc, że wystawiona faktura nie jest poparta dokumentacją zlecenia wykonania usługi.

Następnie powód reprezentowany przez pełnomocnika ponownie przesłał do pozwanego przesyłką pocztową wezwanie do zapłaty z dnia 9 czerwca 2015r. wraz z tą fakturą i kosztorysem powykonawczym dotyczącym robót dodatkowych i ponownie otrzymał odmowę zapłaty.

(k.52 protokół wprowadzenia na budowę; k.53 protokół nr (...) odbioru robót; k.10 faktura VAT za roboty dodatkowe; k.11-22 kosztorys powykonawczy na roboty dodatkowe; k.69 wezwanie do zapłaty z dnia 25 maja 2015r. z załączoną fakturą VAT na kwotę (...)zł i kosztorysem powykonawczym na prace dodatkowe; k.70 pisemna odpowiedź pozwanego z dnia 27 maja 2015r. na wezwanie do zapłaty; k.30 wezwanie do zapłaty z dnia 9 czerwca 2015r., k.31 pisemna odpowiedź pozwanego z dnia 16 czerwca 2015r. na wezwanie do zapłaty, k.113-115 dokumentacja fotograficzna przedstawiająca pęknięte rury nie objęte zleceniem, k.126 verte-127 verte zeznania świadka U. D. (1); k.127 verte-128 zeznania świadka A. T., k.128 verte -129 zeznania świadka A. S., k.129verte -130 zeznania świadka W. J., k.130-130 verte zeznania świadka K. S.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone przez strony do akt sprawy dokumenty, fotografie oraz zeznania świadków, które korespondowały ze sobą w zakresie ujawnienia się nowych dodatkowych awarii instalacji wodociągowej hydroforni, nieobjętych umową stron.

Zeznania świadków A. S., W. J., K. S. oraz świadka U. D. (1) a także A. T. potwierdzają, iż powód informował o konieczności wykonania prac dodatkowych osoby odpowiedzialne po stronie powoda za wykonanie umowy z dnia 17 lipca 2014r. oraz, że pozwany uzyskał zgodę na wykonanie dodatkowych koniecznych robót w celu usunięcia awarii hydroforni od M. G. (1), będącego upoważnionym do realizacji umowy ze strony Zamawiającego. Z powyższych względów Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, iż nie miał wiedzy o konieczności wykonania robót dodatkowych i że nie wyraził zgody na wykonanie robót dodatkowych. Niewiarygodne są zeznania świadka U. D. (1) w

zakresie w jakim wskazała, iż nie wskazywała A. Ż., że na dodatkowe prace zostanie zawarty aneks do umowy, bowiem świadkowie A. T. wskazała, iż po powrocie z urlopu słyszała, A. Ż. zgłaszał dodatkowe roboty, a świadkowie A. S., W. J. potwierdzili, iż obiecywano A. Ż. sporządzenie dodatkowego aneksu do umowy. Ponadto gdyby nie było takich obietnic A. Ż. powstrzymałby się z dalszym wykonywaniem prac dodatkowych, bowiem nie inwestowałby własnych środków finansowych za płacenie podwykonawcom i na zakup materiałów potrzebnych do usunięcia awarii w zakresie prac dodatkowych nie objętych umową stron. Także z pisemnego dokumentu wezwania do zapłaty z dnia 25 maja 2015r. sporządzonego przez A. Ż. wynika, iż od dnia zakończenia robót dodatkowych zwodzono go obiecywaniem rozliczenia z tytułu robót dodatkowych.

Sąd zważył, co następuje:

Strony zawarły umowę o dzieło na podstawie, której Wykonawca (przyjmujący zamówienie) A. Ż. zobowiązał się do wykonania dzieła – usunięcia awarii sieci wodociągowej przy budynku hydroforni z zakresem prac określonym w §1 ust.1 umowy, a Zamawiający S. P. - J. W.nr (...) w Z. (obecnie 26 (...) Oddział (...) w Z.) zobowiązał się zapłacić za prace określone w §1 ust.1 umowy wynagrodzenie w kwocie nie wyższej niż (...) zł. Strony przewidziały możliwość obniżenia wynagrodzenia na korzyść Zamawiającego w ten sposób, iż gdyby okazało się, iż zakres prac do wykonania jest w rzeczywistości mniejszy niż określony w §1 ust.1 umowy, to wówczas Zamawiający zapłaci proporcjonalnie niższe wynagrodzenie dla Wykonawcy - §6 ust.2 i §1 ust.2 umowy. Podstawą do ewentualnego obniżenia wynagrodzenia był załącznik nr 1 do umowy – kosztorys ofertowy, z którego wprost wynikało jaka pozycja ile ma kosztować. W przypadku nie wykonania danej pozycji robót przez Wykonawcę (z powodu ewentualnego nieistnienia części awarii opisanych w §1 ust.1 umowy), wynagrodzenie miało ulec obniżeniu. Z uwagi na takie określenie wynagrodzenia za wykonanie dzieła jest to wynagrodzenie kosztorysowe bowiem w rzeczywistości zależało od ilości planowanych prac i zestawienia kosztów ich naprawy – art.629 k.c. Nie zmienia tego fakt, iż określono górną granicę tego wynagrodzenia.

Strony w §1 ust. 2 umowy przewidziały również, iż w przypadku zwiększenia się w rzeczywistości ilości prac do wykonania, w porównaniu do ilości prac umówionych określonych w §1 ust.1 umowy, Wykonawca wykona je bez podwyższenia wynagrodzenia. Lecz zgodnym zamiarem stron w tym zakresie było tylko nieznaczne zwiększenie ilości wykonanych prac w porównaniu do umówionego szacunkowego zakresu określonego w §1 ust.1 umowy. Natomiast na dodatkowy zakres robót o wartości prawie dwukrotnie wyższej niż określony w §1 ust.1 umowy, nie było zgodnego zamiaru stron, aby prace o takiej dodatkowej wartości wykonać w ramach umówionego pierwotnego wynagrodzenia (...) zł.

Zgodnie z art. 630 § 1 zdanie 1 k.c. jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych będących podstawą obliczenia wynagrodzenia kosztorysowego, a zestawienie sporządził zamawiający, przyjmujący zamówienie może żądać odpowiedniego podwyższenia umówionego wynagrodzenia.

Zestawienie planowanych prac sporządził (...) nr (...) w Z. przygotowując zamówienie na usunięcie awarii sieci wodociągowej przy budynku hydroforni. W specyfikacji przedmiotu zamówienia określono zakres robót do wykonania (k.29).

A. Ż. w oparciu o to zestawienie planowanych prac sporządził kosztorys.

W specyfikacji przedmiotu zamówienia sporządzonego przez Zamawiającego, nie wyszczególniono w ogóle dodatkowych prac, które wykonał A. Ż., a które to prace były niezbędne do osiągnięcia celu umowy – zapewnienia szczelności instalacji wodociągowej przy budynku hydroforni. Gdyby A. Ż. wykonał zgodnie z treścią umowy tylko prace określone w §1 ust.1 umowy, to wykonałby umowę w całości, lecz z uwagi na przecieki instalacji wodociągowej w innych miejscach, w tym także w budynku hydroforni, nie zostałby osiągnięty cel umowy zapewnienie szczelności instalacji, woda przeciekałaby w innych miejscach. Po przeprowadzeniu prób szczelności, A. Ż. ujawnił nowe miejsca w których są przecieki i powiadomił o konieczności wykonania prac dodatkowych w celu zapewnienia sprawności instalacji wodociągowej, upoważnione przez Zamawiającego osoby, w tym M. G. (1) osobą upoważnioną przez (...) nr (...) w §3 umowy do realizacji umowy ze strony Zamawiającego. Osoba upoważniona przez S. P. do realizacji

umowy, powiadomiła A. Ż. by wykonał dodatkowe prace, które były konieczne w celu usunięcia awarii i zapewnienia sprawności instalacji wodociągowej.

A. Ż. uzyskał zatem określoną w art.630§2 k.c. zgodę Zamawiającego (osoby upoważnionej przez Zamawiającego do realizacji umowy) do wykonania prac dodatkowych, bez których nie można by osiągnąć celu umowy – zapewnienia szczelności instalacji.

Z art. 630 § 1 zdanie 1 k.c. wynika, iż jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych i po uzyskaniu na podstawie art.630§2 k.c. zgody Zamawiającego na wykonanie dodatkowych prac, (przyjmującemu zamówienie) Wykonawcy należy się odpowiednio wyższe wynagrodzenie od umówionego o zakres dodatkowo wykonanych prac. Zgoda z art.630§2 k.c. może być wyrażona w dowolnej formie – art.60 k.c. (Patrz: komentarz do art.630 k.c. Przemysław Drapała Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis 2013r. „Przyjmujący zamówienie może uzyskać zgodę zamawiającego na wykonanie prac dodatkowych zarówno przed przystąpieniem do ich wykonywania, jak i w toku ich wykonywania. Zgoda może mieć również postać odbioru prac przez zamawiającego, jeżeli ma on świadomość, że czynność ta obejmuje także prace dodatkowe. Warto też zwrócić uwagę, że zgoda zamawiającego nie wymaga formy szczególnej i może być wyrażona przez każde zachowanie ujawniające ją w sposób dostateczny art. 60 k.c.”).

Gdyby Zamawiający nie chciał wykonywać prac dodatkowych (nieobjętych umową), mógł powiadomić o tym A. Ż., aby Wykonawca nie wykonywał prac nieobjętych umową i wypłacić mu wynagrodzenie za wykonane prace z §1 ust.1 umowy pozostawiając przecieki instalacji w innych nieumówionych miejscach albo też Zamawiający mógł odstąpić od umowy na podstawie art.631 k.c.

A. Ż. wykonał nieobjęte pierwotną umową stron, prace dodatkowe, które były konieczne w celu osiągnięcia umówionego rezultatu umowy – szczelności instalacji. Zestawienie planowanych prac do umowy sporządził Zamawiający S. P. dlatego na podstawie art.630§1 zdanie 1 k.c. (przyjmujący zamówienie) Wykonawca może żądać odpowiedniego podwyższenia umówionego wynagrodzenia.

Pozwany podniósł zarzut, że zgodnie z § 11 ust. 2 umowy, wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności i wskazał, iż osobą właściwą do podpisania aneksu do umowy, jej rozszerzenia był każdorazowo (...) (...) w Z.. Natomiast osoby wskazane w § 3 umowy nie posiadały pełnomocnictwa do zmiany treści umowy, oraz zaprzeczył aby pozwany miał wiedzę o konieczności wykonania dodatkowych robót i aby wyrażał zgodę na ich wykonanie i zapłatę powodowi dodatkowego wynagrodzenia ponad kwotę wskazaną w umowie.

Zarzut nieważności umowy o roboty dodatkowe nie ma istotnego znaczenia w sprawie. Bowiernie strony nie zawarły żadnej umowy o prace dodatkowe. W §3 umowy (...) będący organem uprawnionym do reprezentowania S. P. upoważnił M. G. (1) do realizacji umowy ze strony Zamawiającego S. P.. Realizacja umowy to jej wykonywanie. Celem umowy było usunięcie awarii sieci wodociągowej. Art.630§1 k.c. określa, iż jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych, to po uzyskaniu zgody Zamawiającego na wykonanie prac dodatkowych (art.630§2 k.c.), powstaje roszczenie na podstawie art.630§1 zdanie 1 k.c. o podwyższenie wynagrodzenia za prace dodatkowe. Skoro M. G. (1) miał upoważnienie do realizacji umowy w celu usunięcia awarii sieci wodociągowej, to z upoważnienia tego wynika, podejmowanie wszelkich czynności niezbędnych w celu realizacji tej umowy, w tym także udzielanie „w toku wykonywania dzieła” „zezwoleń na wykonanie prac dodatkowych”. To M. G. (1) na zapytanie Wykonawcy A. Ż. wskazał, aby wykonać prace dodatkowe, które są konieczne w celu usunięcia awarii. Gdyby nie miał upoważnienia do tej czynności wyrażenia zgody na prace dodatkowe od dowódcy jednostki, zapewne zwróciłby się do dowódcy jednostki wojskowej o zgodę na prace dodatkowe lub złożenie przez dowódcę oświadczenia, aby poprzestać na umówionych pracach z §1 ust.1 umowy i nie wykonywać żadnych prac dodatkowych lub odstąpić od umowy na podstawie art.631 k.c. Lecz ani dowódca jednostki ani M. G. (1) nie oświadczyli, w toku wykonywania dzieła, iż nie wyrażają zgody na prace dodatkowe oraz nie odstąpili od umowy na podstawie art.631 k.c. Jednoznacznie wskazuje, to, na fakt, iż M. G. (1) miał upoważnienie na podstawie §3 umowy

od (...) do realizacji umowy w celu usunięcia awarii sieci wodociągowej, w tym wyrażania zgody na prace dodatkowe niezbędne do osiągnięcia celu – usunięcia awarii sieci wodociągowej.

Kierując się zasadami logiki przyjąć należy, że osoby wytypowane w §3 umowy przez zamawiającego do nadzorowania w jego imieniu umowy, w sposób odpowiedzialny - po uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej uprawnionym do reprezentowania pozwanego - i wiążący uzgadniały z pozwanym zakres niezbędnych prac do usunięcia awarii.

Ponadto co wynika wprost z §3 ust. 2 i 3 umowy, M. G. (1) miał upoważnienie do wydawania poleceń dla Wykonawcy ze strony Zamawiającego w celu realizacji umowy. Co jednoznacznie wskazuje, iż M. G. (1) miał upoważnienie do wydania zgody na prace dodatkowe. Z tego wynika, iż A. Ź. otrzymując polecenie od M. G. (1) by kontynuować prace dodatkowe, które były konieczne do usunięcia awarii, uzyskał zgodę Zamawiającego na wykonanie prac dodatkowych o jakiej mowa w art.630 §2 k.c.

Powód wykonał wszystkie prace dodatkowe, które były niezbędne i konieczne do wykonania umowy nr (...) polegającej na osiągnięciu rezultatu w postaci usunięcia awarii sieci wodociągowej przy budynku hydroforni na terenie Jednostki Wojskowej nr (...) w W. przy ul. (...).

Wykonanie robót dodatkowych zostało szczegółowo udokumentowane w kosztorysie powykonawczym robót dodatkowych sporządzonym przez powoda, złożoną dokumentacją fotograficzną oraz potwierdzone zeznaniami świadków - podwykonawców, którzy roboty te wykonali. Jednocześnie żaden z pracowników powoda przesłuchanych na tą okoliczność nie zakwestionował ani tego, że powód roboty dodatkowe wykonał za zgodą zamawiającego ani tego, że były one niezbędne do usunięcia awarii objętej umową z dnia 17 lipca 2014r. Pozwany z kolei nie kwestionował wartości wskazanych w kosztorysie powykonawczym i fakturze VAT za roboty dodatkowe, ale sam fakt wykonania przez powoda robót dodatkowych. Bezsporne jest, że roboty zostały wykonane przez powoda zgodnie ze zleceniem i warunkami technicznymi, bez usterek, co potwierdza protokół nr (...) z dnia 31 lipca 2014r odbioru wykonanych robót. Niewątpliwie powód by wykonać roboty dodatkowe u pozwanego musiał zainwestować znaczne dodatkowe środki finansowe na zakup materiałów i kosztów opłacenia robocizny dla podwykonawców.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że powód stosownie do treści art. 630 § 1 k.c. mógł skutecznie domagać się zapłaty wynagrodzenia w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą zapłaconą przez pozwanego wynikającą z umowy z 17 lipca 2014 r. a kwotą wynikającą z wykonania robót dodatkowych i zasądził całą dochodzoną pozwem kwotę. Żądanie zapłaty dodatkowego wynagrodzenia zawiera w sobie implicite żądanie podwyższenia wynagrodzenia z art.630§1 k.c.

O odsetkach ustawowych za spełnienie świadczenia pieniężnego po terminie Sąd orzekł na mocy art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od dnia następnego po wyznaczonym dniu płatności faktury, aż do dnia zapłaty. Powód otrzymał pisemne wezwanie do zapłaty w dniu 25 maja 2015r. w związku z tym odsetki należą się od następnego dnia po upływie wyznaczonego terminu 7 dni na zapłatę.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzono od pozwanego, jako od strony przegrywającej sprawę zwrot kosztów procesu na rzecz powoda. Na koszty te składa się:

- wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie (...) zł obliczone na podstawie §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (..) w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie,

- (...) zł tytułem uiszczonych opłat sądowej od pozwu oraz

- (...) zł tytułem uiszczonych opłat skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt IV Ca 1888/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariusz Jabłoński

Sędziowie SSO Julita Wyrębiak - Romero (spr.)

SSO Beata Janiszewska

Protokolant (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2018 r. w W. sprawy

z powództwa A. Ż.

przeciwko Skarbowi Państwa - 26 (...) Oddziałowi (...) (dawniej (...) nr (...))

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 12 lipca 2016 r., sygn. akt I C 334/16

I. oddala apelację;

II. zasądza od S. P. - 26 (...) Oddziału (...) (dawniej J. W. nr (...)) na rzecz A. Ż. kwotę (...) (...) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

J. R. M. B. J.

Sygn. akt IV Ca 1888/16

UZASADNIENIE

Powód A. Ż. wniósł pozew żądając od pozwanego S. P. – J. W. nr (...) w Z. zapłaty kwoty(...) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 02 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany tj. (...) w Z. wniósł o oddalenie powództwa.

Do momentu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy w Legionowie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...)złoty wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu w kwocie 2.711 złotych.

Swe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

S. P. – J. W. nr (...) w Z. przygotowała zamówienie na usunięcie awarii sieci wodociągowej przy budynku hydroforni na terenie Sekcji (...) Infrastruktury w W. przy ulicy (...). W przedmiocie zamówienia określono zakres prac do wykonania.

W oparciu o zestawienie planowanych prac powód sporządził kosztorys ofertowy wartości prac koniecznych do usunięcia awarii i złożył ofertę wskazując jako cenę kwotę (...) złotych plus podatek VAT w kwocie (...) złotych tj. łącznie (...) złotych.

S. P. – J. W. nr (...) w Z. ofertę powoda przyjął i w dniu 17 lipca 2014 roku strony zawarły umowę numer (...), która dotyczyła rezultatu dzieła – usunięcia awarii sieci wodociągowej. W umowie określono zakres prac niezbędnych do wykonania, co w sposób szczegółowo opisano w załączniku numer 1 do umowy tj. kosztorysie ofertowym. W umowie określono całe wynagrodzenie kosztorysowe w kwocie nie wyższej niż (...) złotych brutto. Zastrzeżono też niezmiennosc ceny za wykonane prace. Strony zastrzegły również, że w przypadku mniejszego zakresu naprawy, proporcjonalnemu obniżeniu ulegnie wynagrodzenie Wykonawcy jak i zmniejszony zostanie zakres prac. W umowie jako osobę upoważnioną do realizacji umowy ze strony Zamawiającego wskazano M. G. (1). Dodatkowo M. G. (2), M. P., T. P. i U. D. (1) otrzymali prawo nadzoru prac ze strony Zamawiającego, w tym prawo do wydawania poleceń Wykonawcy. Termin wykonania umowy określono na 14 dni kalendarzowych od dnia podpisania umowy. Ustalono, że rozliczenie stron nastąpi na podstawie faktury VAT w oparciu o protokół odbioru usługi podpisany przez przedstawicieli stron.

Po wykonaniu prac umówionych przez strony, w trakcie próby szczelności sieci wodociągowej polegającej na pompowaniu wody pod ciśnieniem ujawniono, że występują jeszcze inne uszkodzenia rur, w innych miejscach sieci wodociągowej oraz uszkodzenia w samym budynku hydroforni niż te określone w umowie. Ujawnione awarie w sposób znaczący wykraczały poza zasięg prac umówionych przez strony, a bez ich uprzedniego usunięcia nie było możliwe prawidłowe wykonanie umowy, bowiem nie dało by się osiągnąć zamierzonego rezultatu tj. szczelnej instalacji wodociągowej przy budynku hydroforni. Po odkopaniu ziemi ujawniono pęknięcie trzeciej rury żeliwnej, pęknięcie dwóch rur przelewowych oraz wycieki w budynku hydroforni. W celu usunięcia awarii niezbędne było wykonanie dodatkowych, nie objętych umową prac tj. robót ziemnych wykonywanych koparkami, wymiany rury żeliwnej o średnicy 150 mm z uszczelnieniem folia aluminiową w 4 miejscach, wymiana odcinka rury żeliwnej ciśnieniowej kielichowej o średnicy 150 mm w 2 miejscach, wymiana zasuwy żeliwnej kołnierzowej o średnicy 80 mm, wymiana zasuwy żeliwnej kołnierzowej o średnicy 200 mm, przemieszczenie ziemi spycharkami, zasypywanie wykopów na odległość 10 m w ilości 180 m³, zagęszczenie nasypów ubijakami mechanicznymi, dodatkowa próba wodna szczelności sieci wodociągowej, nakłady na zamknięcie dopływu wody oraz spuszczenie wody ze zbiorników o pojemności do 100 m³. Dodatkowo jednokrotne płukanie sieci, dezynfekcja zbiorników i rurociągów sieci wodociągowych o średnicy 150 mm. Część dodatkowych odkopów musiała być wykonana ręcznie, bowiem koparka mogłaby uszkodzić inne, gęsto w tym miejscu ułożone rury. Wykonanie tych dodatkowych prac spowodowałoby wzrost kosztów wykonania umowy o niemal 100%.

Powód zgłosił odkrycie dodatkowych awarii sieci wodociągowych i konieczność wykonania dodatkowych robót opiekunowi hydroforni oraz U. D. (1). U. D. (2) informacje te przekazała M. G. (1), który przybył na teren awarii i po zapoznaniu się ze stanem faktycznym zlecił wykonanie dodatkowych prac. Powód otrzymał zatem zgodę na wykonanie prac dodatkowych od osoby upoważnionej do realizacji umowy ze strony zamawiającego.

U. D. (1) zapewniała powoda, że zostanie podpisany dodatkowy aneks za wykonane prace, a powód otrzyma należne mu dodatkowe wynagrodzenie.

Powód wykonał wszelkie prace objęte umową, jak również te dodatkowe na wykonanie których uzyskał zgodę M. G. (1), a wykonanie których było niezbędne do osiągnięcia rezultatu zawartej umowy.

W dniu 31 lipca 2014 roku strony podpisały protokół numer (...) odbioru wykonanych robót. Ustalono, że roboty zostały wykonane bez usterek, a powodowi wypłacono umówione wynagrodzenie w kwocie (...) złotych. Powód

sporządził kosztorys dodatkowo wykonanych prac i wskazał, że koszt zakupu materiałów oraz wykonanych prac wynosi (...) złotych.

W dniu 25 maja 2015 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) za prace dodatkowe i doręczył ją wraz z pisemnym wezwaniem do zapłaty. W dniu 27 maja 2015 roku otrzymał od pozwanego pisemną odmowę zapłaty. Termin do zapłaty upłynął w dniu 01 czerwca 2015 roku. W dniu 09 czerwca 2015 roku powód ponownie wezwał do zapłaty pozwanego dostarczając mu całą dokumentację wykonanych prac dodatkowych, lecz pozwany ponownie odmówił uregulowania należności za tą pracę.

Strony zawarły umowę o dzieło, w której ustaliły wynagrodzenie kosztorysowe. Nie było zgodnego zamiaru stron, aby prace dodatkowe wykonać w ramach zawartej umowy. Stosownie do art. 630 §1 zd. 1 kc jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych będących podstawą obliczenia wynagrodzenia kosztorysowego, a zestawienie sporządził zamawiający, przyjmujący zamówienie może żądać odpowiedniego podwyższenia umówionego wynagrodzenia.

Zestawienie planowanych prac sporządził Zamawiający, a w specyfikacji określono zakres robót do wykonania. W oparciu o to zestawienie powód sporządził kosztorys.

W specyfikacji przedmiotu zamówienia nie uwzględniono prac dodatkowych, których wykonanie było niezbędne do uzyskania celu umowy. Po ujawnieniu dodatkowych awarii powód fakt ten zgłosił osobie upoważnionej przez Zamawiającego, a osoba ta wydała polecenie wykonania prac dodatkowych. W ten sposób powód uzyskał zgodę zamawiającego do wykonania prac dodatkowych – stosownie do art. 630 §2 kc. Powodowi należy się zatem odpowiednio wyższe wynagrodzenie od umówionego.

Strony nie zawarły żadnej dodatkowej umowy na wykonanie dodatkowych prac. W toku wykonywania prac, nikt ze strony Zamawiającego nie oświadczył, że nie wyraża zgody na prace dodatkowe, ani też w szczególności nie odstąpił od wykonywania umowy w sposób określony w art. 631 kc.

Wykonanie prac przez powoda zostało szczegółowo udokumentowane w kosztorysie. Nikt też nie zaprzeczył, że prace takie istotnie wykonane zostały. Pozwany zakwestionował fakt wykonania prac dodatkowych.

Zdaniem Sądu Rejonowego żądanie zapłaty dodatkowego wynagrodzenia zawiera w sobie implicite żądanie podwyższenia wynagrodzenia z art. 630 §1 kc.

O odsetkach orzeczono stosownie do art. 481 §1 kc, zaś o kosztach procesu stosownie do art. 98 §1 i 3 kpc.

Apelacje od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany zaskarżając wydany wyrok w całości. Wydanemu orzeczeniu zarzucił naruszenie:

1. art. 233 §1 kpc poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego i przyjęcie, że prace dodatkowe zostały wykonane;
2. art. 233 §1 kpc poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów;
3. art. 328 §2 kpc poprzez niewyjaśnienie podstaw faktycznych i prawnych zapadłego rozstrzygnięcia;
4. art. 630 §2 kc poprzez przyjęcie, że powód uzyskał zgodę pozwanego na wykonanie prac dodatkowych;
5. art. 76 kc w zw. z art. 632 kc poprzez przyjęcie, że przy ustaleniu wynagrodzenia ryczałtowego za wykonanie prac brak było obowiązku dokonania zmiany umowy i sporządzenia dokumentacji w przypadku zwiększenia zakresu prac.

W konkluzji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa lub też o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji oraz zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego wydane przez Sąd Rejonowy orzeczenie jest prawidłowe, a wywiedziona apelacja stanowi jedynie niczym nieuzasadnioną polemikę z trafnymi ustaleniami Sądu I Instancji.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie jest trafny zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc tak w zakresie błędnego ustalenia stanu faktycznego jak i przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy na żadnym etapie postępowania nie dopatrywał się, aby do tego rodzaju naruszenia istotnie doszło. Analiza akt sprawy, jak i przede wszystkim lektura uzasadnienia wyroku, prowadzi do jednoznacznego uznania, że Sąd I Instancji w sposób prawidłowy zebrał materiał dowodowy, przeanalizował go i wyciągnął logiczne wnioski. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z ugruntowaną linią judykacyjną strona winna wykazać, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, gdyż tylko takie uchybienie może być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Samo zaś twierdzenie strony o dokonaniu przez Sąd błędnej bądź niewłaściwej oceny dowodów, ponieważ niekorzystnej z jej punktu widzenia, nie może prowadzić do skutecznego zakwestionowania wywiedzionych przez Sąd wniosków w oparciu o prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 13 lipca 2017 roku VI ACa 406/16 lex 2363662). Zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc będzie skuteczny w zasadzie jedynie wówczas, gdy zostanie wykazane, że doszło do uchybienia podstawowym regułom odnoszącym się do oceny wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, czyli regułom logicznego myślenia, należytego kojarzenia faktów, czy też zasadom doświadczenia życiowego. Apelująca takich uchybień nie wykazała, a analiza wywiedzionej przez nią apelacji wskazuje na to, że ma ona charakter polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu I Instancji.

Wskazać należy, że przesłuchani w toku rozprawy świadkowie jednoznacznie wskazywali na fakt, iż powód zgłaszał konieczność wykonania dodatkowych prac oraz, że prace te ostatecznie zostały wykonane. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków A. S., W. J., K. S., U. D. (1) i A. T.. Zarówno U. D. (1) jak i A. T. to były lub obecne pracownice strony pozwanej. Trudno zatem podejrzewać je o przedstawianie stanu niezgodnego z prawdą. W tych okolicznościach zupełnie niezrozumiałe wydaje się zarzut apelującego jakoby prace te wykonane nie zostały, tym bardziej, że jeszcze przed wszczęciem procesu, na żądanie strony pozwanej, powód przedstawił jej pełną dokumentację wykonanych prac. Tym samym uznać należało, że Sąd Rejonowy był w pełni uprawniony do dokonania takiego właśnie ustalenia, a zarzut skarżącego należy uznać za całkowicie chybiony. Jednocześnie skarżący nie wykazał w żaden sposób, że Sąd I Instancji na podstawie zaoferowanych mu dowodów wyciągnął nielogiczne lub sprzeczne z doświadczeniem życiowym wnioski, na podstawie których został ustalony stan faktyczny i zapadło ostateczne rozstrzygnięcie, a jedynie takie zachowanie skarżącego mogłoby doprowadzić do wzruszenia zapadłego rozstrzygnięcia.

Nie jest również zasadny zarzut naruszenia art. 328 kpc. Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą uzasadnienie zapadłego orzeczenia ma umożliwić dokonanie jego kontroli międzyinstancyjnej, a uzasadnienie sporządzone na potrzeby przedmiotowej sprawy warunki te w pełni spełnia. Wbrew twierdzeniom skarżącego sporządzone uzasadnienie wskazuje na jakich dowodach Sąd I Instancji oparł swe rozstrzygnięcie, a także którym dowodom i z jakich powodów, Sąd Rejonowy wiary nie dał. Ponadto Sąd I Instancji wyjaśnił tak podstawę faktyczną jak i prawną zapadłego rozstrzygnięcia, a wywody przez ten Sąd poczynione są w pełni zrozumiałe. Sąd II Instancji nie miał żadnego problemu w tym, by zrozumieć tok myślenia Sądu Rejonowego i dokonać merytorycznej kontroli zapadłego rozstrzygnięcia. Tym samym zgłoszony w tym zakresie zarzut uznać należało za nietrafny.

Nie są również zdaniem Sądu Okręgowego trafne zarzuty naruszenia art. 630 §2 kc oraz art. 76 kc w zw. z art. 632 kc. Jak wynika z analizy umowy zawartej przez strony jak i zeznań świadków powód zgłaszał konieczność wykonania dodatkowych prac, które ujawniły się w trakcie usuwania awarii, a bez wykonania których uzyskanie określonego w umowie rezultatu byłoby niemożliwe. Tym samym zasadnie Sąd Rejonowy uznał, że brak było konieczności zawierania dodatkowej umowy pomiędzy stronami, albowiem działania przez powoda podjęte zmierzały do osiągnięcia rezultatu przewidzianego w umowie pomiędzy stronami zawartej. Z uwagi na specyfikę wykonywanych prac, nikt tj. ani zamawiający ani też wykonawca, przed przystąpieniem do prac tak naprawdę nie znali rzeczywistego ich zakresu, albowiem awaria wystąpiła pod powierzchnią ziemi i dopiero po jej usunięciu można było realnie oszacować zakres

prac koniecznych do wykonania. Nie sposób jednocześnie oczekiwać aby Wykonawca podjął się, w ramach zawartej umowy, wykonania prac, których wartość była zbliżona do wartości określonej w umowie. Dodatkowo wskazać należy, że powód nie przystąpił do wykonywania prac samowolnie, bez konsultacji ze stroną Zamawiającą. Wręcz przeciwnie, zgłosił konieczność wykonania dodatkowych prac i uzyskał na to zgodę osoby wskazanej przez Zamawiającego jako upoważnioną do wydawania poleceń z ramienia Zamawiającego. Tym samym zasadnie Sąd I Instancji przyjął, że Wykonujący uzyskał zgodę określoną w art. 630 §2 kc.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I Instancji w sposób prawidłowy ustalił, że powód wykonał na rzecz pozwanego prace dodatkowe, które nie były uprzednio umową stron przewidziane. Wykonanie zaś tych prac wiązało się z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów związanych nie tylko z samą robocizną, ale również z koniecznością zakupu elementów, które należało wymienić. Powód uzyskał zgodę od upoważnionego pracownika strony pozwanej na wykonanie tych prac, a zatem zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w art. 630 §2 kc. W tych okolicznościach powód miał prawo żądać dodatkowego wynagrodzenia za wykonanie dodatkowych prac. Tym samym jego roszczenie było zasadne, zaś wywiedziona apelacja stanowiła jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i należało ją w całości oddalić.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 98 §1 i 3 kpc, tj. zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Apelacja pozwanego nie została uwzględniona w żadnym zakresie, a zatem to jego uznać należało za stronę przegrywającą proces w instancji odwoławczej. Tym samym to strona pozwana powinna ponieść wszelkie koszty procesu na które składają się wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ustanowionego przez stronę powodową. Wysokość wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi została ustalona w oparciu o §2 pkt. 5 w zw. z §10 pkt. 1 ppkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie obowiązujące w dacie wywiedzenia apelacji tj. w dniu 25 sierpnia 2016 roku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, orzekł jak w sentencji wyroku.

B. J. M. J. W.-R.